

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

[Danske Sange].

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kbh : C. C. Lose, [1---?]

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

 F. W. C. Pedersen

Danske Sange

4-91

3484

k

Statsbiblioteket
Musiksamlingen

400012187570

0

Der Kaiserliche Hofrat

Als in der Stadt der Kaiserliche Hofrat

die Stadt zu befehlen

Hiermit befehle ich

Der Kaiserliche Hofrat

J

23332

7358

Sex danske Sange

med

Acompagnement for Guitarre

Satte i Musik og tilegnede

Madame C. L. Scheuermann fød Linn

af

F. W. C. PEDERSEN

Kongelig Capelmusicus.

Kjøbenhavn hos C. C. Løse.

STATSBIBLIOTEKET
AARHUS

Forandret Beslutning.

1.

Allegretto.

Træt af at sänge om Elskov og Skionne, om Kierligheds Glæder og Elske-rens Lyst, hvad kan det nytte naar ingen vil lönne,

end med et Kys min ömmeste Sang? Saatil min Harpe engang jeg talte, aldrig skal lyde om Elskov din Klang; men da jeg saa den

ömme Ze-line, atter begyndte jeg for fra min Sang.

p

Kiender o Kiender I denne Hyrdinde
Hun som er Dalens den skionneste Prjyd,
Hun som foreener med Gratiernes Ynde
Kunsten at fængsle hvert elskende Brjyst.
Förend jeg skued' den skionne Zeline,
Vidste jeg intet om Elskov og Leeg.
Men da jeg förstegang saa hende smile,
Kierligheds Ild i min Barm nedsteeg.

Skion hun som Blomsten i Vaardagen smiler,
Blikket af hende er Stierneglands liig
Lethun som Sejfr i Lundene iler,
Ak slig en Skionhed jeg aldrig för saa.
Omhed fremsmiler af hver hendes Miner,
Kierlighed luer i smægtende Blik,
Gratierne Ynde og Liv hende gave,
Skionhed fra selve Venus hun fik.

Stedse Zeline mig salig skal fröde,
Hende jeg vier min skionneste Sang
Harpen skal atter om Kierlighed lyde
Tölke den Lue jeg bær i min Barm.
I mine Skrifter jeg Side paa Side
Male vil Kierligheds södeste Lyst,
Henrjkt da fjerne min Elskovs Gudinde
Hvile ved hendes ömtbankende Brjyst.

Först.

Telynhards Afskeedsang.

Poco Andante.

The musical score is written for a piano. It begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody is in G major, with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Poco Andante'. The lyrics are written below the melody. The score consists of two systems of music. The first system has two staves, with the melody on the top staff and the accompaniment on the bottom staff. The second system also has two staves, with the melody on the top staff and the accompaniment on the bottom staff. The accompaniment features a steady eighth-note pattern in the left hand and a more complex pattern in the right hand. Dynamics include 'p' (piano) and 'poco f' (poco forte). The score ends with a double bar line.

Far vel I tau...se Lun...de farvel I elsk...te Ste...der hvor for saa mange Glæ...der saa

poco f

huldt til...smilte mig.

2.

Farvel i Blomsterhøje!
Farvel i skionne Dale!
Hvor for de Nattergale,
Hentrykte mig saa sødt.

3.

Ieg eder maade forlade
Med Kummer i mit Hierte,
I eders Skid, jeg lærte
At være glad og fro.

4.

Fra eder bort Hyrdinder
Ieg sørgende maade ile,
Ieg seer ey eders Smile
Som for med kierlig Lyst.

5.

Ak Vemods bittre Taarer
Fremtrænges i mit Øye!
Kun Gud den Evighøje,
Min stille Kummer seer.

6.

Ved Kilden for jeg pluked
De Roser purpur røde,
Naar kierlig de frembrøde
Af Iordens kolde Skid.

7.

Da skionne Blomsterkrandse
Ieg Dalens Piger bragte,
Og deres Øye sagte
Mit Hiertets skjulte Sprog.

8.

Farvel nu mine Glæder!
Min Hertighed er svunden,
Ieg gaaer ey meer i Lunden,
Og ey ved Kildens Bred.

9.

Dog førend bort jeg iler,
Saa vil jeg Krandse vinde
De være skal mit Minde
Paa Glæden her jeg sandt.

Først.

Violerne.

3.

Andante con moto.

Skiønne spæde Blomster smaae venlig seer jeg eder staae
 duf...ten...de i Blomster be...det Skøn og kierlig, og saa herlig fryde I hvert
 føl...somt Bryst.

1.
 Skiønne spæde Blomster smaae,
 Venlig seer jeg eder staae
 Duftende i Blomsterbedet,
 Skøn og Kierlig,
 Og saa herlig,
 Fryde I hvert følsomt Bryst.

2.
 Naar ved nys gienkomne Vaar,
 Ensom jeg i Dalen gaar,
 Mellem Markens skiønne Blomster.
 Blidt i smiler
 Naar jeg hviler,
 Hist ved sølverklare Bæk.

4.
 Da paa Lillas fulde Barm
 Kunde jeg saa elskovsvarm,
 Bølge og saa fast mig klynge,
 Denne Glæde,
 Blomster spæde
 Nyder I! o hvilken Lyst.

3.
 Hvilken Fryd og salig Lyst,
 Naar I pryder Lillas Bryst
 Skøn i Vaarens første Dage.
 Eder plukker
 leg og sukker,
 Var jeg kun en simpel Blomst.

Først.

Stella.

Andante.

Naar Mor...gen...vinden far...ver i Guldglædes Ro...sens Blad, jeg vandrer eensomt e...ne og

er saa sie...le glad. Og møder jeg min Stel...la, jeg fø...ler himmelsk Lyst, og naar til mig hun ta...ler da

ban...ker høit mit Brjst, da banker høit mit Brjst.

Naar hun i Dalen vandrer
 En himmelsk Gratie ligg,
 Mig synes alle Blomster
 For hende boje sig.
 Mig synes Nattergalen,
 Som hist i Busken slaar
 En Sang for hende synger
 Naar hun i Lunden gaaer.

Naar Morgenvinden leger
 Om hende elskovsvarm,
 De brune Lokker slinje
 Sig om den hvide Barm.
 Som Sefyr let hun svæver
 Med Krandsen i sit Haar,
 Og kiærligen hun smiler,
 Som Rosen udi Vaar.

For hende slaar mit Hierte
 Med Elskovs søde Lyst;
 Naar hende kan jeg skuer,
 Da hæver sig mit Brjst.
 Hun er det som mig giver
 Hver jordisk Himmelfryd;
 For hende ikkun toner
 Min Harpes svage Lyd.

F. H. H.

4

Andante con moto.

Døbt, Sko... ven bruser og Sky... en gaar; ved Stran... dens Blom... ster... bred
 Ak! Hiertet er dødt og hvor hen hun seer, er in... tet in... tet at

Pi... gen stader; høit op... skyller Bølgen saa brat saa brat, og hun syn... ger
 Øn... ske sig meer; Du Hel... ti... ge! kald da Dit Barn til Dit Brøst; mig har jo alt

ud... i den dæm... rende Nat, af trø... stes... løs Kummer hen re... vet.
 hen... røkt den jor... di... ske Ljst, jeg har jo alt el... sket og le... vet.

Verdens Morgensang.

Andante.

Naar bag Bierget Solen skion frembrjder
 vaagner jeg og Fryd er i mit Brjst,
 thi fra Lunden mig v. mø...de

ly...der spæde Fug...les elskovsde Røst.
 da jeg vandrer til den klare Søe,
 som sig bølger mildt i Morgen,

glands, søger Blomster til min hulde Møe,
 fletter hen.....de fro en Blomsterkrands.

krands.

Og med Omhedstaarer jeg den væder
 Tænker henrykt paa min Pigelil;
 Thi naar venlig hun af Hytten træder,
 Hilser hun mig med et Elskovssniil.
 Da hun sætter Krandsen i sit Haar
 Slynger Blomsterkæden om sin Stav;
 O! da takker jeg den blide Vaar
 Som mig disse skionne Blomster gav.

Da et Kyss paa hendes Rosenkinder
 Jeg faaer til Løn og er saa sieleglad.
 Og vi plukke smilende Kærminder
 Høre henrykt Nattergalens Quad.—
 Hviler jeg ved hendes ømme Brjst,
 Og omslynger hun mig med sin Arm,
 Da jeg føler Himlen i mit Brjst,
 Trykker hende til min fulde Barm.

Uden Lina var for mig ej Glade,
 Ingen Salighed paa denne Iord.
 Thi jeg troer, at kun de Blomster spæde,
 For min Lina, denne Hulde! groer.
 Derfor naar den klare sølvblaa Søe
 Bølger roelig sig i Morgenglands,
 Der jeg Blomster søger til min Møe,
 Fletter hende fro en Blomsterkrands.—

Først.

NB: For de Mindreøvede, som skulde finde Efterspillene for svære, er ved Tegnet , vist hvor Samme uden Forandring kan udelades, og ved Tegnet henviist til en lettere Slutning.

2/33333

7359

VIDANSKE SANGE

af Furst

med let Accompagnement for Guitarre
af

F. W. C. Petersen.

Kiöbenhavn hos C.C. Lose.

Petersen

Poco Andante.

J een - - som Dal en Ro - - se stod, saa skiön og pur - - pur-röd; En

Hæk sig hvæl - - ved ved dens Fod, en Bæk saa sag - - te flöd.

2.

Den duftede hver Morgen skiön,
Og hele Dalens Pryd
Den var, og voxte op saa skiön
Til alle Vandrers Fryd.

5.

J Sölvglads Luna hæved sig,
Höyt op blandt Stierne smaae;
Og paa den skiönne Roses Liig
Veemodig bleg needsaae.

3.

Ved Dagens blide Morgensmiil
Den stod forynget nye,
Og Morgenvinde, sagte, mild
Omsvævede dens Lye.

6.

Og Nattergalens Sörge sang,
Saa klagefuld gienlöd;
Til over Dal og Eng og Vang,
Huldt Natten Taushed bød.

4.

En Vinden Aften foer saa vild,
Trindtom den Rose röd;
Da falmede dens röde Jld
Og Vinden Rosen bröd.

7.

Nu visned laae den Rose blid,
Som för var Engens Pragt;
Ak kort kun var dens Blomstertid;
Og kort dens Tryllemagt.

Morgensyner.

N^o: 2.

Allegretto.

The musical score is written for a piano and voice. It consists of three systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegretto'. The lyrics are in Danish and describe a morning scene with pearls on the sea, flowers, birds, and a sunrise over the sea and sky.

J Per-ler Dug-gen bæ-ver paa Mar-kens Blom-ster smaae; og frydfuld Fuglen svæ-ver, op
i-mod Him-lens Blaae. Saa sag-te So-len i-ler paa Havets blanke Skiød; og i det Fier-ne
smi-ler de Sky-er ro-sen-röd; og i det fier-ne smi-ler de Sky-er ro-sen-röd.

2.

Hvor Nattergale synger
 Og ömme Triller slaae;
 Bag Lunden frem sig slynger
 En Bæk saa sølverblaae.
 Paa Sletten Roser hylle
 Sig ud; og Lillier hvid
 Som Sne, mit Öye trylle,
 Alter saa skiönt og blid.

3.

Fra Fieldets høye Tinde
 Nedsmiler Morgenglands,
 Og Nattens Taager svinde
 Paa Sefyrs lette Dands.
 Saa festlig er og stille
 Den blide Morgenstund,
 Kun Sefyrretter spille
 J nys udsprungne Lund.

4.

Hist Hyrden munter driver
 Sin Hiord paa grønne Vang;
 Og Dalen gienlyd giver,
 Af Hyrdens muntre Sang.
 Til vante Syssel iler
 Den muntre Landman ud;
 Saa tillidsfuld han smiler,
 Og takker fro sin Gud.

5.

See frem af Hytten træder
 En Olding med sin Stav;
 Og takker for de Glæder,
 Som Gud ham naadig gav.
 Saa skielvende han blotter
 Sin Jsse sølverhvid;
 Thi Morgensolen gotter,
 Og varmer ham saa blid.

6.

Og Andagtsfuld han folder
 Den matte hvide Haand;
 Sin Morgenbön han holder,
 Og styrkes i sin Aand.
 Hist synge Fugle spæde,
 Alt vaagner op til Lyst;
 Naturens høye Glæde
 Ömt tolkes af hvert Bryst.

Andante.

Til Nattergalen.

Du som synger Vee mod i mit Bryst, naar din Sang ved Af-tens-kum-ring ly-der; kiel-ne,
 öm-me San-ger, du mig fry-der, med din Stem-mes sö-de Or-gel-röst

2.

Sörger jeg, da synes mig, din Sang
 Tolker Smerten som mit Hierte saarer,
 Sagte rinde mine Vee modstaarer,
 Hulde Sanger ved din Klagesang.

5.

Naar det første Glimt af Morgenskiær
 Rödlig i det fierne venlig blinker,
 Og naar Solen mig fra Leyet vinker,
 O! da er din Sang mit Hierte kier.

3.

Stundom naar mit Hierte er saa glad,
 Og Naturens Syn mit Hierteglæder,
 Naar du da i Lunden eensom qvæder,
 Frydes jeg ved dit saa ömme Qvad.

4.

Seer jeg Emma og min Barm med Lyst,
 Fuld af Himmelsalighed sig hæver,
 Naar mit Hierte da af Længsel bæver,
 Tolker Du min Længsel med din Röst.

6.

Ömme Fugl! din Stemmes rene Lyd
 Rörer og henrykker tit mit Hierte,
 Thi du tolker stundom blidt min Smerte,
 Men du tolker ogsaa ömt min Fryd.

Poco Andante.

Selmas Midnatssang.

Höy-tids-fuld du smi-ler Mid-nat-tal-ting hvi-ler

i din mör - ke Favn. J min Borg ieg sid - - - der, ven - - ter paa min

Rid - - - der, men han kom - - mer ey.

1

Höytidsfuld du smiler
Midnat! alting hviler
J din mørke Favn,
J min Borg jeg sidder,
Venter paa min Ridder,
Men han kommer ey.

2

Sövnlös Natten svinder,
Mine Taarer rinder,
Sorg er i mit Bryst;
Kom! o søde Slummer!
Kom! og döv min Kummer,
Lul mig i din Favn.

3

Men du fra mig rømmer,
Hvile jeg blot drømmer,
Flygtet er min Roe!
Ak mit arme Hierte
Brister snart af Smerte,
Ryno kommer ey.

4

Nattens Sölverstierne,
Blinker i det Fierne,
För den var mig kier;
Nu naar mildt den blinker,
Dentil Sorg mig vinker
Ryno er ey her..

5

Skal jeg stedse græde,
Er for mig ei Glæde,
Gud! paa denne Jord?
Du dig dog forbarme!
Bring i mine Arme
Ryno atter hid..

Aftenen.

N° 5.

Andantino.

Mildt smi _ _ _ ler, Aftenstier _ ne, du paa det høi _ e Blaae, og i det hval _ te Fier _ _ _ ne de

min _ _ _ dre Stierner staae. Fra Sko _ _ _ vens høye Kroner, for svin _ _ _ der Hesspers Glæds; og Nat _ _ _ ter _ ga _ lens

To _ _ ner, hendøe paa Sefyrs Dands; og 'Nat _ _ _ ter _ ga _ lens To _ _ ner hen _ døe paa Se _ fyrs Dands.

2.

Den blege Maane straal
 Paa Markens Blomster need,
 Södt dufte Natviol
 J Havens Blomsterbed.
 Og Aftenfred omsmiler
 Den blomsterklædte Vang.
 Til Hiemmet Bonden iiler
 Og nynner glad en Sang.

3.

De fierne Höyes Tinde
 J Sölvglads hæve sig,
 Og milde Aften-vinde
 Om Blomsten bölge sig.
 Saa sagte Bækken slynger
 Sig frem paa grønne Vang;
 J Reden Lærken synger
 Sin sidste Aftensang.

4.

Hist eensom Duen kurrer
 Til Nattergalens Slag;
 Mygsværmen sagte surrer
 Kring Hyttens ringe Tag.
 Og Maanens Straaler spille
 Paa Kirkegaardens Muur;
 Saa festlig er og stille,
 Den hvilende Natur.

5.

Og om de fleste Höye
 Södt smiler Aft'nens Fred;
 Thi Natten fra det Höye
 Til Jorden daler ned.
 Hver Sangfugl nu forstummer,
 Kun høres Frøers Qvæk;
 Og rislende sig krummer
 Hist sølverklar en Bæk.

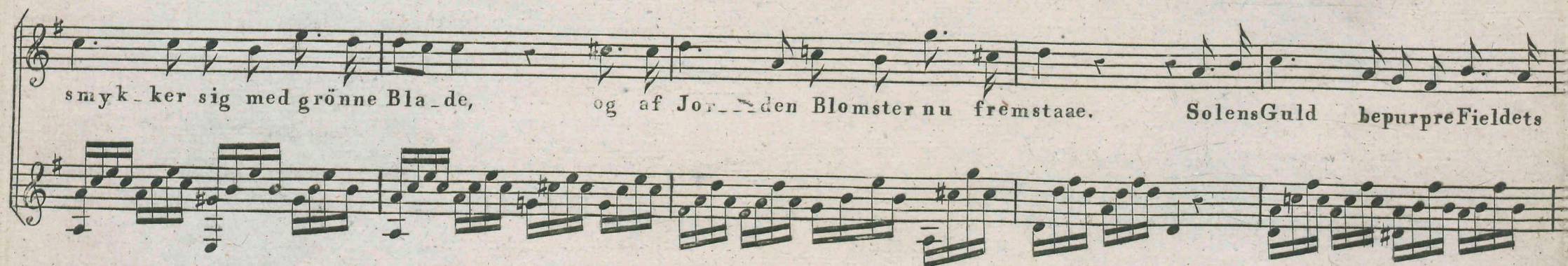
6.

Nu giennem Lundens Grene
 Fælt Nattevinden gaaer;
 Og Fieldets hvide Stene
 Omsmilt af Maanen staaer.
 Saa skiönt harmonisk hviler
 Nu alt i roligt Blund.
 Til atter skiön fremsmiler
 Den blide Morgenstund.

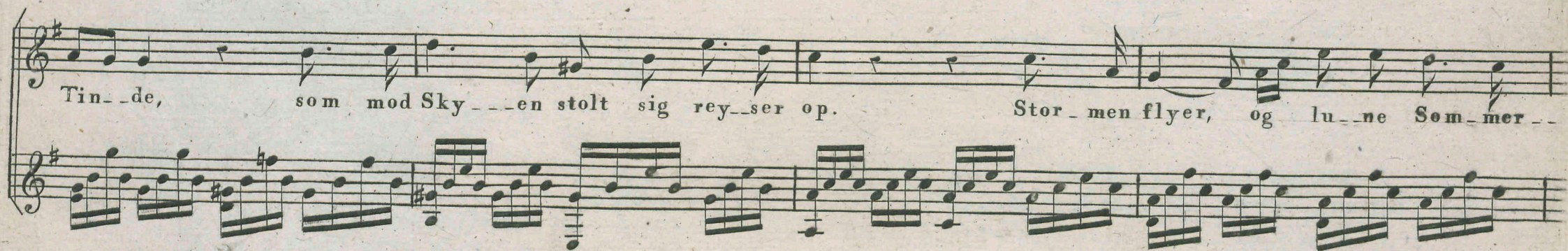
Andante.

Sne-en smel-ter bort fra Jordens Fla-de, Himlen hvæl-ver sig saa æ-ther-blaa. Træ-et

smyk-ker sig med grønne Bla-de, og af Jor-den Blomster nu fremstaae. Solens Guld bepurpre Fieldets

Tin-de, som mod Sky-en stolt sig rey-ser op. Stor-men flyer, og lu-ne Som-mer-

ad libitum. a tempo.
vin-de, høl-ge om dets blomster-krante Top.

sf *p* *sf* *p*

Og paa Lundens nys udsprungne Grene
 Hoppe Fugle smaa med kiælen Röst.
 Thi Naturens höytidsfulde Scene
 Vækker Glæde i hvert følsomt Bryst.
 Hyrdens Flöyte ömt i Dalen lyder
 Til den glade Landsbyepiges Sang.
 Al Naturen höytidsfuld sig fryder,
 Nuda Flora smykker Eng og Vang.

4.

Blomstersmykket Dalen sig udhyller,
 Vintertaagen skiuler ey dens Prag.
 Skiønne Syner Öyet nu fortryller,
 Alt ifører sig i Vaarens Dragt.
 Hist stövfunklende Kaskaden bryder
 Sig mod Fieldets steenbekrandste Fod;
 Did i Sölvglads Bækken sagte flyder,
 Pigen speiler sig i sölvblaa Flod.

6.

Alt det skabte Vaarens Almagt priser;
 Höyt mod Himlen toner Jubellyd.
 Ormen krybende i Stövet viser,
 At den föler Vaarens Himmelfryd.
 Vaar! din Herlighed hvert Bryst opliver!
 Rundtom toner Millioners Sang.
 Men den höye Fryd, o Vaar! du giver,
 Tolkes ey ved Harpens svage Klang.

3.

Faaret bræger, tumler sig og springer,
 For at vise ogsaa det er glad;
 Lærken sig mod Himmelhuen svinger,
 Og henrykker Öret med sit Qvad.
 Svalen vender til forladte Rede
 Og udsmykker atter den paa nye,
 Konstig seer man den en Seng berede
 Til de spæde Ungers trygge Lye.

5.

Bonden overskuer fro sin Ager,
 Tænker henrykt paa en signet Höst.
 Tillidsfuld han fra sin Hytte drager,
 Sysler paa sin Ager nu med Lyst.
 Hist hvor Nattergalens Sange lyde,
 Gaaer en Elsker ene med sin Brud;
 Henrykt de Naturens Skiönhed nyde,
 Deres Hierter hæve sig til Gud

21334

Favorit Arie
for
Guitarre

3821
1960

N° VIII

Kiöbenhavn hos C. C. Lose

Poco Allegretto.

J Kam_mer_set stöj_er den li__den Smaadrenge og ban_ker saa saa_re paa

Dö____re, det he__le Huus sys__ler og gan__ger i Seng, monne ei den

li__den Dreng hö____re. Han

2^{det} Vers.

2.

Han banker ved Dag, og han bankerved Nat,
 Har aldrig Rast eller Hvile;
 En skröbelig Skodde for Døren er sat,
 Den sprænge saa gierne han vilde.

3.

Paa Höyenloft sidde to Piger smaae,
 Saa livlige og saa blide,
 Taalmodige stille de sidde maae,
 Og see gjennem Ruden saa vide.

4.

Naar liden Smaadrenge i sit Kammer er fro,
 De Smaapiger smile saa saare;
 Men naar han banker saa ængstelig paa,
 Da fælde de mangel en Taare.

6.

Og dette vil jeg sige for sand,
 Han længe kan sukke og bløde;
 Men naar han paa Døren ei banke kan,
 Da haver han blødt sig til Døde.

8.

Men liden Smaadrenge de have saa kjær,
 — Thi Sødskende monne de være, —
 Og naar han i Kammerset lever ej meer,
 Ei heller de Søstre er mere.

10.

O! veedst du ikke den liden Drengs Navn,
 Og hvad de to Smaapiger hedde,
 Saa foled du aldrig Sor eller Savn,
 Og aldrig monne du græde.

5.

Og Pigerne græde ved Nat og ved Dag,
 Naar liden Smaadrenge monne sukke;
 Han banker, og blöder ved hvert et Slag;
 Men Jngen vil hannem oplukke.

7.

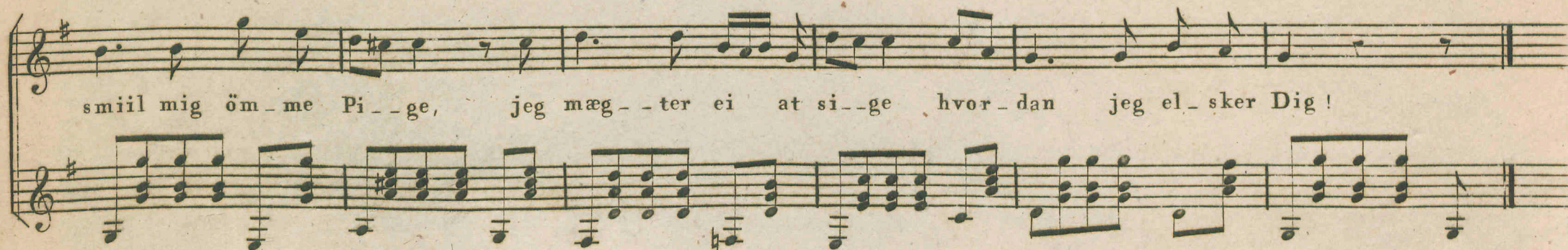
Og dette vil ieg sige for sand,
 De Smaapiger længe kan sidde:
 Og smile og græde saa længe de kan,
 Og see gjennem Ruden saa vide.

9.

Og dette kan ieg end sige for sand,
 Naar livløs de Trende er vorden:
 Da styrter det hele Huus sammen paa Stand,
 Og sinker saa dybt under Jorden.

Jngemann.

Poco Allegretto.

2.

Min Glæde er at qvæde,
Om Elskovs høye Lyst.
Min Fryd er dig at skue,
Men ak! min Elskovslue,
Kan jeg ei tolke dig.

3.

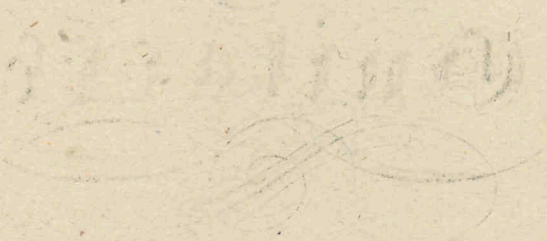
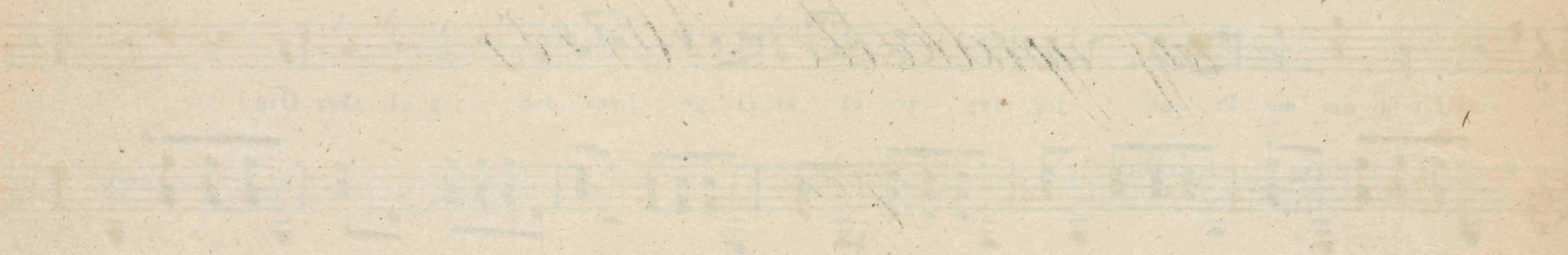
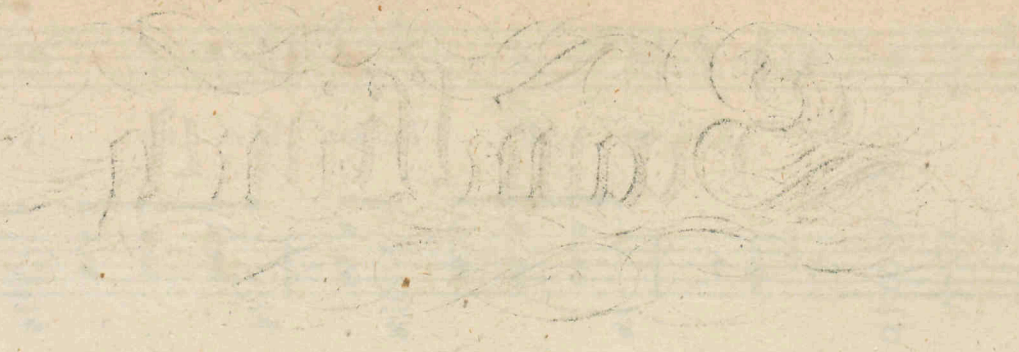
Du smiler naar jeg hviler,
J Sövnens blide Favn;
J Drömme for mig svæver,
Dit Billed og jeg hæver,
Min Arm at favne Dig.

4.

Mit Hierte föler Smerte,
Naar jeg dig ikke seer;
Og uden dig er Livet,
Mig kun til Plage givet,
Til Sorg og ei til Fryd.

5.

Veninde du skal finde
J mig en Elsker troe.
For dig min Sang skal lyde,
Med dig jeg mig vil fryde,
Til Graven vinker Fred.

My dear friend,
I have the honor to acknowledge
the receipt of your letter of the 10th inst.
and in reply to inform you that
the same has been forwarded to the
proper authorities for their consideration.
I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. H. [Signature]

My dear friend,
I have the honor to acknowledge
the receipt of your letter of the 10th inst.
and in reply to inform you that
the same has been forwarded to the
proper authorities for their consideration.
I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. H. [Signature]

